

Nasuh Bayram Temiz

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

03.01.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Nasuh Bayram Temiz

Eserleri:

40 Gün 40 Gece

Gitmiyor ki dnler,
Geçemiyorum yarına,
Herkes sizleri beklerler,
Tutulduk kaderin bahtına.

Ve biter "40 Gün 40 Gece" ,
Bakakalır birbirine özlemlı gözler,
Sonra sarılırsız ailece,
Bizi bekler güzel günler.

Kimi kandırıyorum,
Tkenmiyor, bitmiyor, geçmiyor günler,
Takvimlere bakarak aldanıyorum,
Kavuşamıyor sevenler.

Nasuh Bayram Temiz

Adalet

Ellerinde oyuncak,
Söz konusu adalet,
Dürüslükten uzak,
Kutsal bir emanet.

Yetki verip güvendikleri,
Ölüm yokmuş gibi Allah'tan korkmaz,
Bütün bir "HÜKÜK" dedikleri,
Yalanı bol, ahlakı az.

Nasuh Bayram Temiz

Bu Benim Hayatım

İçim içimi yiyor,
Hızla geçiyor zaman,
Gidenler geri dönmüyor,
Farkında mı bunun insan?

Zaman geri döndü,
Zevke dalıp da yanma,
İşte geldi yine bu "KISIR DÖNGÜ",
O ne fenadır, o ne yaman!

Benden güzelce istesen,
Ben her şeyi yapardım,
Gel benden yine iste sen,
Sanırım keçileri kaçırdım.

Ben kendi kendine geçen,
Takvim yaprağında bir yıldım,
Rüzgarlar vuruyor, beynimde esen,
Yeter artık yıldım.

Cansız bir varlık gibiydi ya da âmâ,
Ben kafama eseni eylerim.
Sen konuşursun ama,
Son sözü ben söylerim.

Nasuh Bayram Temiz

Destan -1

Anaların gözü yaşlı,
Vapur dağları aştı,
Şehit geldi vatana,
Sahip çık ulu atana.

Hem Samsun hem Çanakkale,
Tarih yazarız biz her yerde,
Batı ülkelerinin çekilmiş gözüne perde,
Görmüyorlar hiçbir şeyi, ne gökte ne de yerde.

Bizim Mehmedimiz tuzakları bozandır,
Mertliği kadar bir o kadar da ozandır,
Saldır Mehmedim vakit tam bu zamandır,
Ahmetler, Mehmetler asıl kahramandır.

İçtiler şehadet tasından,
Sildiler düşmanı Türkiye haritasından,
Ayrılmadılar asla Allah yolundan,
Çektiler bir oraya bir buraya terazinin kolundan.

Nasuh Bayram Temiz

Destan -2

Gelecek mi hâlâ devamı terörlerin?
Bu karlı havada üşümüyor mu ellerin?
Tükenir mi hiç soyları Mehmetlerin?
Kahramanlar olmasa hali ne olurdu memleketin?

Saldırdı düşman bir anda,
Tehdide uğradı ülkem,
Sanki gemilerim battı ummanda,
Karşılamaz bunu ilkem.

Nasuh Bayram Temiz

Efendim

Küçükken prenses kıyafetleri,
Şimdi ise kefendi,
Bir kenara bırak çektiğin sefaletleri,
Yeter artık efendi.

Bu yersiz davranışlar,
Nedir çektiğim acılar?
Bana dar oldu sokaklar,
Yetmedi mi efendi?

İki cihatta da ırak,
Olasın benden de rüyamdan da uzak,
Deneme! Asla kuramazsın bana tuzak,
Yeter artık efendi peşimi bırak.

Kötü şans dedikleri kaderin ta kendisi,
Bunların hepsi lafı güzaf,
Bütün mesele olmaktır alemin efendisi,
Rükuya eğil Rab'binden dile af.

Nasuh Bayram Temiz

Gelecekte Sesleniş

Ağaç yerine binalar diktik,
Her yeri betona boğduk,
Yemyeşil doğayı biz mahvettik,
Nefes alamaz olduk.

İnsan dediğin büyük felaket,
Kaz dağlarına kadar uzanır,
Bunun asıl adı cinayet,
Çizer büyük bir sınıır.

Hiç düşünmeden, acımasızca,
Yok ettik evlerini masum hayvanların,
Bitirdik geleceğimizi kaygısızca,
Esiri olduk zehirli gazların.

Nasuh Bayram Temiz

Hayatın Kanunu

Bütün dünya ıslak da sadece ben kurağındayım,
Hayat bu mu? Haydi nefsim sen söyle,
Ecelim gelmek üzere ömrümün son durağındayım,
Kural bu hayatın kanunu böyle.

Yeter mi, insanoğlunun bu kısa ömrü,
Hızla akar sanki büyük bir şelale,
Her gizlinin ardında bir kısır döngü,
Kaybolur her şey kara ecele.

Nasuh Bayram Temiz

Kimsesiz Kimse

Bugün benim doğum günüm,
Kutlayanım olmadı.
Yarınım, bugünüm, dünüm,
Kimse beni duymadı.

Beni görmüyorsun,
Sağında, solunda, önünde, arkadayım,
İçimi bilmiyorsun,
Ben her şeyin farkındayım.

Tek arkadaşım var yorganım,
Ağlarken sarılırim arkadaşıma,
Ben bana küstüm, kendime dargınım,
Kimsesiz kaldım kendi başıma.

Nasuh Bayram Temiz

Ölüm

Kapalı dolapların ardında,
Ölümümü bekleyen Azrail,
Yaşıyorum hayatı, sanki çocuk tadında,
Bekleme beni ölüm daha zamanı değil.

Her tane benim lehime toprak,
Kum saatinden akan,
Kalmayacak dünyada tek bir yaprak,
Gidecek bu dünyadan, süresi dolan.

Nasuh Bayram Temiz

Ölümlü Son

Hepimiz birer tohumdan ibarettik,
Büyüdük ağaç olduk,
Yaşlandıkça döküldü yapraklarımız,
Kara toprağa karıştık.

Meyve verdikçe severlerdi bizi,
Şanki kullanılmış birer çöpmüş gibi,
Ölüm zili çaldı, o "korkunç tizi"
Gideceğimiz son yer kara toprağın dibi.

Nasuh Bayram Temiz

Ömrümüz Sona Erecek Günün Birinde

Ömrümüz sona erecek günün birinde,
İstesen de erecek istemeseñ de,
Ğirmeyen kalmayacak o sođuk kabire,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Ne "vah"ı dinleyecek ne de "ah"ı,
Çağıracak sırasıyla ölüm bizi,
Şu masum garibanın kalır mı âhı?
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Özlerim seni her andığımda,
Uyumadan önce seni düşlerim,
Şu yalan dünyanın oyununa kandığımda,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Toprağa su olur göz yaşlarım,
Mezarının başında nöbet tutarım,
Şeni hatırlar ve ağlarım,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Hesabı sorulmamış sual kalmayacak,
O gün herkes için hesaplaşma günü olacak,
Ğünah yayından çıkan ok hedefine varmayacak,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Kurtuluş O'na, dönüş ancak O'nadır,
El ele gidelim varalım akça,
Vakit artık doldu ömrümüzün sonudur,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Erelim inşallah biz de Furkan'a,
Eş, dost, arkadaş ve akrabayla,
Düşürme Allah'ım sen bizi ummana,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Ağlarım yine sen öyle bakma,
Hiçbir derdi tasayı kafana takma,
Yüce Allah'ım sen bizi yakma,
Ömrümüz sona erecek günün birinde.

Nasuh Bayram Temiz